

Afval groeit Aruba boven het hoofd

ORANJESTAD — In opdracht van Directie Volkshuisvesting, Ruimtelijke Ontwikkeling en Milieu (VROM) heeft Inter-projekt Aruba NV een onderzoek uitgevoerd om de aanwezige afvalstromen in beeld te brengen en structurele oplossingen voor de afvalproblematiek te verkennen. Dit rapport is onlangs overhandigd aan minister Glenbert Croes.

Ondanks de officiële presentatie van het rapport, blijkt uit nader onderzoek dat dit nog niet de definitieve versie is. Het onderzoek dat vooraf ging aan publicatie van het rapport is in begin 1995 al afgerond. Dit heeft tot gevolg dat de cijfers niet recent zijn en voornamelijk dateren uit 1994 en daarvoor. Ook waren voor bepaalde onderdelen van dit onderzoek exacte cijfers niet te achterhalen. Desondanks lijkt het deze krant interessant om nader in te gaan op het rapport.

Op basis van het uitgevoerde onderzoek wordt ingeschat dat er jaarlijks 95.000 tot 145.000 ton aan afvalstoffen vrijkomen. Bij gebrek aan een goede registratie van de afvalstoffen is een exacte benadering niet op te stellen. VROM zelf schat het totale gewicht hoger, namelijk op 175.000 ton.

Op dit moment wordt het merendeel van dit afval gestort op de dump te Parkietenbos. De huidige stortcapaciteit van deze stortplaats is echter nagenoeg vol. Tevens blijkt dat een aantal andere voorzieningen (bijvoorbeeld de huidige verwerking van ziekenhuisafval, kadavers en slachtafval) niet voldoet.

De groei van de bevolking, welvaart en het toerisme lijkt zich in de komende jaren door te zetten. Dit zal leiden tot een steeds toenemende accumulatie van afvalstoffen op het eiland. De overheid kan, volgens het rapport op een aantal manie-

ren komen tot een reductie van de afvalstoffen door deze op te splitsen naar: maatregelen gericht op het beperken van het ontstaan van afvalstoffen; maatregelen gericht op de reductie van de vrijgekomen afvalstromen (verbranden, recyclen etc.).

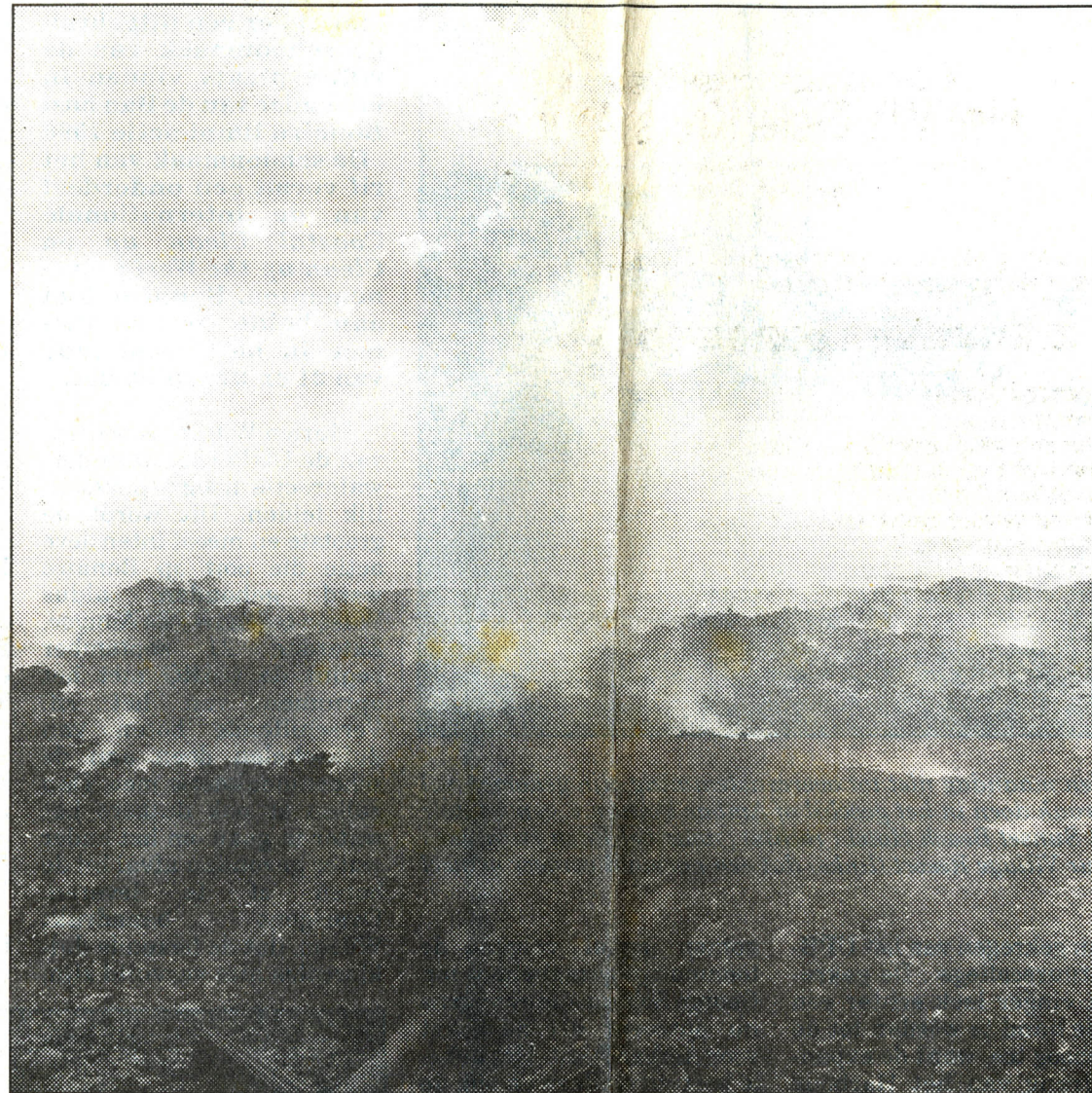
Uit het onderzoek blijkt dat de haalbaarheid van preventieve maatregelen uit de eerstgenoemde categorie beperkt zal zijn gezien de groei van de bevolking en welvaart. Naar verwachting zal de implementatie ervan om een grote inspanning van de overheid vragen terwijl de effecten pas op lange termijn merkbaar zullen zijn. Wellicht kan dit beter aan private partijen worden overgelaten; zo merken de opstellers op.

De geografische en economische situatie (weinig industrie, kleine omvang) van Aruba maakt dat de effectiviteit van de tweede categorie maatregelen niet voor alle technieken even groot zal zijn.

De herkomst van alle afvalstoffen tezamen valt grofweg te groeperen in: huishoudens en toerisme (huishoudelijk- en tuinafval), bouwnijverheid (bouw- en sloopafval), bedrijven en instellingen (bedrijfsafval), industrie (gevaarlijk afval), medische sektor (gevaarlijk afval) en de vleesverwerkende industrie (grof huishoudelijk afval, vleesresten en kadavers).

De inzameling van het vrijgekomen afval op Aruba vindt voor een deel georganiseerd plaats door Serlimar (Servicio di limpieza di Aruba). Daarnaast opereren er enkele particuliere afvalinzamelbedrijven, met gezamenlijk waarschijnlijk een even grote capaciteit als die van de Serlimar.

Op het eiland is een aantal voorzieningen aanwezig voor het storten dan wel verwerken van afvalstoffen. Het merendeel komt echter terecht op de stortplaats Parkietenbos; hier zijn alle afvalstoffen die op het eiland

De vuilnisstortplaats te Parkietenbos, beter bekend als de 'dump' is nagenoeg vol. Bovendien veroorzaakt deze stortplaats vaak veel overlast, omdat het vuil gereduceerd wordt door middel van verbranding.

Als de wind verkeerd staat, waait de smerige rook en lucht rechtstreeks de huiskamers binnen. Verder is Parkietenbos een dump voor alles: huishoudelijk- en tuinafval, bouw- en

industriële afval, en afval van het ziekenhuis en de vleesverwerkende industrie. Deze krant beschikt over foto's van kadavers - in dit geval afgemaakte paarden - open en bloot op de dump, maar besloot na een grondige afweging niet tot publicatie ervan over te gaan aangezien het schokkende beelden zijn. Het is echter wel de realiteit dat Parkietenbos letterlijk de dump is voor van alles en nog wat.

ontstaan terug te vinden. De stortplaats heeft een oppervlakte van circa 12,5 hecta-

sen.

In 1993 is met steun van de Nederlandse regering

Momenteel wordt de volume reductie nog steeds verkregen door verbranding van

Afvalverwerkingsinstallatie
kost tussen 10 en 20 miljoen florin

re. Ook is gebleken dat een deel van het afval dat ontstaat terecht komt op zogenaamde illegale stortplaat-

begonnen met de sanering van de stortplaats Parkietenbos. Dit is in 1994 voor een jaar stopgezet.

afvalstoffen. Bouw- en sloopafval wordt nog steeds geaccepteerd en maatregelen zoals de wering van bouw- en

sloopafval, autowrakken en dergelijke worden nog onvoldoende geëffectueerd. (autowrakken worden deels afgevoerd naar de stortplaats Palo Margo). Een alternatieve stortplaats is thans nog niet beschikbaar.

Op korte termijn zal de overheid een keuze maken uit de volgende verwerkings technieken: hergebruik van bouw- en sloopafval, scheiden en export van afvalstoffen naar buitenlandse recycling bedrijven, compostering van organisch materiaal, thermische technieken (verbranding en pyrolyse, wat inhoudt het thermisch ontleden van organische materialen in afwezigheid van zuurstof), verdichten en als laatste storten, ondanks alle andere opties blijft er behoefte aan extra stortcapaciteit.

Het storten is een goedkope manier om afvalstoffen te 'verwerken'. De kosten voor aanleg en beheer van een stortplaats variëren van 10 tot 20 miljoen florin.

Uit gesprekken met vertegenwoordigers van diverse overheidsdiensten blijkt dat men vraagtekens plaatst bij de effectiviteit van de huidige inzamelings- en verwerkingsmethoden. In het algemeen wordt zoveel mogelijk hergebruik/recyclen van afvalstoffen in combinatie met het deels verbranden en storten van afvalstoffen, als de beste oplossing gezien. De betaalbaarheid en daarmee samenhangende financiering van een verwerkingsinstallatie wordt als een belangrijk obstakel gezien.

De milieu-organisaties maken zich grote zorgen over de gang van zaken bij de stortplaats Parkietenbos. Zij zijn van mening dat de inzameling van afval door Serlimar niet voldoende plaats vindt. Ook deze organisaties zijn voorstander van hergebruik/recyclen van afvalstoffen boven het verbranden van afval.

Reductie van het totaal aan afval kan bereikt worden door: Kwantitatieve preventie (meerdere malen gebruiken van materialen

alvorens ze weg te gooien, importrestricties, verbod of het opleggen van een heffing bij de inname van afvalstoffen), kwalitatieve preventie (gebruik van stoffen en materialen die in de afvalfase geen nadelige gevolgen voor het milieu veroorzaken), materiaal hergebruik, verbranding met of zonder energiebenutting (circa 50 procent van het afvalaanbod is hiervoor geschikt) en storten. Er dient zoveel mogelijk rekening te worden gehouden met volgorde in bovengenoemde opsomming, zomenen de schrijvers van het rapport.

Gezien de beperkte omvang van het eiland wordt het niet wenselijk geacht al het afval in de toekomst in stortplaatsen te blijven verwerken. Toepassingen van verwerkingstechnieken kunnen tot een behoorlijke reductie van de afvalstromen leiden.

Uit gesprekken met vertegenwoordigers van de overheid en het bedrijfsleven blijkt dat er een grote voorkeur bestaat voor recyclen van afvalstoffen.

Verbranding wordt als een niet-wenselijke verwerkingsmethode beschouwd. Inmiddels heeft de regering van Aruba zich eveneens voor een dergelijk verwerkingsoptie uitgesproken.

De verwachte kosten voor een verwerkingsinstallatie liggen tussen de 10 en 20 miljoen florin.

De te nemen stappen voor de regering van Aruba richten zich op drie niveaus: beleidsniveau (keuzen maken qua inzamelingswijze en verwerkingswijze), bestuurlijk niveau (ontwikkeling van wet- en regelgeving met betrekking tot de inzameling, be- of verwerking van afvalstoffen) en uitvoeringsniveau (investeringen moeten worden gedaan in de technische infrastructuur, het opstellen van een professionele uitvoeringsorganisatie en het inrichten van lokaties voor opslag en bewerking of verwerking van afvalstoffen).